

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 kwietnia 2019 roku powód J. Ż. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 8.016,32 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 18 lipca 2018 roku jego pojazd uległ uszkodzeniu na skutek kolizji, spowodowanej przez osobę, która posiadała ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Powód podniósł, że pozwana wypłaciła mu kwotę 8.369,31 złotych tytułem odszkodowania. W ocenie powoda szkoda, jaką poniósł na pojeździe wynosiła 16.385,63 złotych, która odpowiada kosztowi naprawy uszkodzonego pojazdu. Zdaniem powoda pozwana winna zapłacić mu różnicę pomiędzy kwotą 16.385,63, a sumą wypłaconą w kwocie 8.369,31 złotych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 maja 2019 roku (k. 22-29) pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana przyznała, że ponosi odpowiedzialność za szkodę na pojeździe powoda oraz, że wypłaciła powodowi odszkodowanie w kwocie 8.369,31 złotych, które odpowiada wartości szkody powoda. Ponadto pozwana zaprzeczyła wysokości szkody.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lipca 2018 roku samochód A. (...), numer rejestracyjny (...), stanowiący własność J. Ż. uległ uszkodzeniu w skutek kolizji z samochodem, kierowanym przez posiadacza pojazdu mechanicznego ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W.. Winę za sprawstwo kolizji ponosił posiadacz pojazdu mechanicznego ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W.. (...) Spółka Akcyjna w W. wypłaciła J. Ż. odszkodowanie w kwocie 8.369,31 złotych. J. Ż. w dniu 19 lipca 2018 roku zgłosił szkodę (...) Spółce Akcyjnej w W..

Bezsporne

Wartość rynkowa samochodu A. (...), numer rejestracyjny (...), w stanie bezpośredni poprzedzającym kolizję z dnia 18 lipca 2018 roku wynosiła 25.100,00 złotych. Niezbędne i uzasadnione koszty naprawy wszystkich uszkodzeń samochodu A. (...), numer rejestracyjny (...), powstałych w czasie kolizji w dniu 18 lipca 2018 roku, określone przy uwzględnieniu średnich stawek roboczogodziny, stosowanych w warsztatach nieautoryzowanych na terenie województwa (...) w 2018 roku, przy zastosowaniu wyłącznie oryginalnych - gdyż spośród elementów przewidzianych do wymiany nie było dostępnych części zamiennych niepochodzących od producenta samochodu o jakości równej częścią oryginalnym - wynoszą 16.225,70 złotych brutto (wraz z podatkiem VAT).

Dowód:

- opinia biegłego A. K. - k. 63-85.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów, w tym niekwestionowanej przez strony opinii biegłego. Część stanu faktycznego pozostawała pomiędzy stronami bezsporna, a zatem zgodnie z art. 229 k.p.c., nie wymagała dowodu.

Mając na uwadze ustalony w sprawie stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał powództwo za uzasadnione do kwoty 7.856,39 złotych. Dochodząc do powyższej konstatacji Sąd Rejonowy kierował się następującą wykładnią przepisów prawa.

Określając zakres odpowiedzialności gwarancyjnej zakładu ubezpieczeń w oparciu o ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, należy mieć na uwadze art. 34 ust. 1, art. 36 i 38 ustawy z dnia 22

maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j.: Dz. U. z 2019 roku, poz. 2214 – zwana dalej ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych). Niewątpliwie podstawowe znaczenie ma art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, z którego wynika, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy Kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 k.c. oraz art. 415-447 k.c.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody może nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy, podczas gdy odszkodowanie ubezpieczeniowe z tytułu odpowiedzialności cywilnej, a także innych ubezpieczeń (art. 805 k.c. i art. 828 k.c.), wypłaca się zawsze w pieniądzu. Odszkodowanie ubezpieczeniowe należy się z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej a nie sprawczej. Do odszkodowania ubezpieczeniowego przy ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej znajduje zastosowanie, obowiązująca w prawie odszkodowawczym, zasada pełnego odszkodowania, która odnosi się do szkody wyrządzonej przez ubezpieczonego innej osobie. Przy ustalaniu wysokości odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nie mogą więc mieć zastosowania zasady określające sposoby obliczania wartości pojazdu dotyczące ubezpieczenia (...) (...). Zgodnie z art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 361 k.c. odpowiedzialny za wypadek posiadacz pojazdu mechanicznego zobowiązany jest do rekompensaty poszkodowanemu wszelkiej szkody majątkowej. Odszkodowanie obejmuje wszelkie szkody, a więc poniesione straty i korzyści, jakie poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Ciężar dowodu szkody spoczywa na poszkodowanym. W przypadku uszkodzenia samochodu odszkodowanie obejmuje przede wszystkim kwotę pieniężną, konieczną do opłacenia jego naprawy lub przywrócenia do stanu sprzed wypadku. Osoba odpowiedzialna jest zobowiązana zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu samochodu, do których należą koszty nowych części i innych materiałów. Przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody (por. wyrok Sądu Najwyższy z dnia 11 czerwca 2003 roku, sygn. akt V CKN 308/01).

Podkreślić należy, że obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Przy takim rozumieniu obowiązku odszkodowawczego nie ma w zasadzie znaczenia prawne okoliczność, czy poszkodowany dokonał naprawy oraz czy i jakim kosztem to uczynił. Zgodnie z art. 363 § 2 k.c. wysokość tak określonego odszkodowania powinna być ustalona według poziomu cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy z daty ustalania odszkodowania (por. wyrok Sąd Najwyższy z dnia 07 sierpnia 2003 roku, sygn. akt IV 387/01).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, że powód udowodnił, że w wyniku zdarzenia, za które odpowiedzialność cywilną ponosi pozwana, doznał szkody w kwocie 16.225,70 złotych brutto (z podatkiem VAT). Stosownie do przepisu art. 363 § 1 k.c. na pozwanej ciążył obowiązek zwrotu powodowi wszelkich celowo i ekonomicznie uzasadnionych wydatków mających na celu przywrócenie poprzedniego stanu samochodu, do których należą koszty nowych części i innych materiałów. W niniejszej sprawie naprawa samochodu możliwa była jedynie przy zastosowaniu części oryginalnych pochodzących od producenta pojazdu, albowiem jak stwierdził biegły nie istnieją na rynku części nieoryginalne o jakości równej częścią oryginalnym. W ocenie Sądu Rejonowego tylko części o jakości równej częścią oryginalnym dają gwarancję należytej jakości i prawidłowego współdziałania z pozostałymi podzespołami samochodu powoda. Nie można na poszkodowanego przenosić ryzyka zastosowania części o niższej, nieznannej jakości. Reasumując pozwana winna tytułem odszkodowania wypłacić powodowi kwotę 16.225,70 złotych, wyrażającą swoją wartością zasadę pełnego odszkodowania. Wypłacając kwotę 8.369,31 złotych, pozwana popadła w zwłokę co do kwoty 7.856,39 złotych.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy, na podstawie art. 34, 35, 36 o ubezpieczeniach obowiązkowych w zw. z art. 363 § 1 i 2 k.c. i art. 436 § 1 k.c., zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda J. Ż. kwotę 7.856,39 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty, oddalając

powództwo w pozostałej części. Odsetki ustawowe uzasadniał przepis art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Orzeczenie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu uzasadniał art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 109 § 1 i 2 k.p.c. Według art. 100 zd. 2 k.p.c. sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. Zgodnie zaś z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, a do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd stawiennictwa strony. W ocenie Sądu Rejonowego powód uległ w procesie co do nieznacznej części swojego żądania, albowiem z dochodzonej pozwem kwoty 8.016,32 złotych, wygrał sprawę do kwoty 7.856,39 złotych, co uzasadniało obciążenie pozwanej całością kosztów procesu powoda. Niezbędne koszty procesu powoda wyniosły 2.518,00 złotych, w tym 401,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 1.800,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa udzielonego powodowi przez adwokata (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie <Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 z późn. zm.>) 17,00 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 300,00 złotych tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda J. Ż. kwotę 2.518,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Punkt IV wyroku uzasadniał przepis art. 83 ust. 1 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz. U. z 2019 roku, poz. 785 z późn. zm.) w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c. Z uwagi na tymczasowe poniesienie wydatków zwianych z opinią biegłego na kwotę 738,12 złotych przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Raciborzu (k.88-89), na podstawie powołanych powyżej przepisów, należało ściągnąć od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 738,12 złotych.

Sygn. akt I C 559/19

ZARZĄDZENIE

- (...)

R., 14.02.2020 r.